

[Formanden.]

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Patenter,

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare og

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 184 af 4. Maj 1939 om Forsikring af Varer og Fragt mod Krigsfare til Søs.

I samme Skrivelse meddeler Ministeren for Handel, Industri og Søfart, at han ønsker her i Tinget mundtligt at forelægge:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 282 af 30. Juni 1941 om Udbyttebegrænsning m. v., jfr. Lov Nr. 244 af 4. Juni 1947.

Skriftlig Forelæggelse af Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg har herved den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring af Lov om Patenter.*

Forslaget gaar ud paa, at den Afgift, der betales ved Indlevering af en Patentansøgning, og som nu andrager 50 Kr., forhøjes til 75 Kr., og at Afgiften, der betales for Udstedelsen af et Patent, og som nu er paa 35 Kr., forhøjes til 50 Kr., og en ekstra Sats paa 15 Kr. forhøjes til 25 Kr.

Naar et Lovforslag er nødvendigt til Regulering af disse Takster, skyldes det, at de nuværende Takster er lovhjemlede.

Begrundelsen for Afgiftsforhøjelserne er den, at der i indeværende Finansaar vil fremkomme et betydeligt Underskud paa Patentdirektoratets Regnskab. Da det maa anses for naturligt, at Udgifterne ved Patentinstitutionens Opretholdelse dækkes af de Afgifter, der indkommer for Ansøgninger om Patenter, og da de tidligere Afgifter var fastsat under et ganske andet Prisniveau, foreslaas Satserne forhøjet. Idet jeg i øvrigt henviser til de Beregninger, som er foretaget i Bemærkningerne til Lovforslaget, anbefaler jeg dette til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Endvidere tillader jeg mig for det høje Folketing at forelægge *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare og Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 184 af 4. Maj 1939 om Forsikring af Varer og Fragt mod Krigsfare til Søs.*

De to Krigsforsikringslove, som nu foreslaas forlænget for et Aar, altsaa indtil Udgangen af 1948, blev gennemført i

Maj 1939 med Henblik paa de da truende Udsigter til Krig. Vareforsikringen traadte straks i Virksomhed, medens Skibsforsikringen derimod først begyndte at virke ved Krigens Udbrud den 1. September 1939.

De oprindelige Vare- og Skibskrigsforsikringsinstitutters Virksomhed hvilede paa Garantikapitaler tilvejebragt dels af Staten, dels af de interesserede Erhvervsgrupper.

Da Besættelsen den 9. April 1940 kom og man ikke kunde overse, dels hvorledes de Skibes Skæbne vilde blive, som var uden for den danske Regerings Kontrol, dels hvad der vilde ske med de Varer, der var bestemt for Danmark, maatte der opstaa Tvivl om Institutternes Solvens, og man standsede derfor alle Udbetalinger og besluttede at ophøre med alle Nytegninger. Nødvendigheden af at opretholde Adgangen til at tegne Krigsforsikring førte til Vedtagelsen af to Love af 29. April 1940, hvorefter der inden for de to Institutter oprettedes nye Afdelinger, hvilende paa Statens ubegrænsede Garanti.

Til den nye Afdeling i Vareforsikringen blev alle de Forsikringer henført, der tegnedes efter 9. April, og for Skibsforsikringens Vedkommende omfattede den nye Afdeling Forsikringen af de Skibe, der stadig sejlede under dansk Kontrol.

Inden for Vareforsikringen er den nye Afdeling ophørt med at drive Virksomhed pr. 1. Januar 1946, fra hvilket Tidspunkt den gamle Afdeling paa ny er traadt i Virksomhed. Den nye Afdeling i Skibsforsikringen er fortsat i Virksomhed.

Begrundelsen for nu — 2 $\frac{1}{2}$ Aar efter Krigens Ophør — at søge Lovene forlænget yderligere for et Aar er den, at der fremdeles er en ikke ringe Fare ved at besejle mange Farvande. Minetaren er stadig til Stede, og da de danske Forsikringsselskaber ikke kan overtage Krigsrisikoen og denne ikke kan bæres af den enkelte Reder eller Købmand, tvinges de forsikringsøgende til, saafremt Adgangen til Krigsforsikring i et dansk Institut bortfalder, at dække Krigsforsikringen i udenlandske Selskaber. Resultatet heraf er, at Præmierne gaar til Udlandet, og at de forsikredes Dækning i Virkeligheden bliver daarligere, idet de udenlandske Policer i det store og hele ikke yder saa god Dækning som de danske og i øvrigt i hvert Fald vilde være værdiløse, hvis Danmark under en ny Krig maatte blive afskaaret fra det Land, i hvilket Forsikringerne er tegnet.

Idet sluttelig bemærkes, at de to Love udløber med Udgangen af dette Aar, skal